

Список використаних джерел

1. Законопроект № 4180 «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення окремих положень законодавства з питань судустрою і статусу суддів» від 04.03.2016 // [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=58327

КРИВЕНКО О. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри організації судових та правоохоронних органів

ПОРЯДОК ДОБОРУ КАНДИДАТІВ НА ПОСАДИ МІСЦЕВИХ ПРОКУРОРІВ ТА ЇХ ПРИЗНАЧЕННЯ

Ухвалений 14 жовтня 2014 року Закон України «Про прокуратуру» — це не лише старт справжньої реформи окремого відомства, але й початок якісних і невідворотних змін у системі всіх правоохоронних органів держави.

Аналіз тексту нового закону дозволяє дійти висновку про певну «революційність» закріплених у ньому положень. Адже, на відміну від пострадянського законодавства у вказаній сфері, новим законом про прокуратуру: 1) Скасовується прокурорський пагійд за додержанням і застосуванням законів, який апріорі не властивий органам прокуратури у демократично розвинених державах; 2) Ускладнюється порядок добору кандидатів на посади місцевих прокурорів та їх призначення; 3) Створюється кардинально нова система місцевих прокуратур; 4) З метою забезпечення гарантії незалежності прокурорів передбачається функціонування таких органів прокурорського самоврядування, як всеукраїнська конференція працівників прокуратури та Рада прокурорів України; 5) Запровадження чіткої процедури притягнення прокурорів до дисциплінарної відповідальності; 6) Закріплюється на законодавчому рівні принцип про те, що прокурори підпорядковуються своїм керівникам виключно в частині виконання письмових наказів адміністративного характеру, пов'язаних з організаційними питаннями діяльності прокурорів та органів прокуратури.

Більшість науковців, аналізуючи Закон України «Про прокуратуру», визначають як один з найпрогресивніших новий порядок добору кандидатів на посади місцевих прокурорів та їх призначення який фактично включатиме в себе аж 13 етапів: 1) прийняття рішення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів (далі — Кваліфікаційна комісія) про проведення добору кандидатів на посаду прокурора, яке розміщується на її офіційному веб-сайті; 2) подання особами, які виявили

бажання стати прокурором, відповідної заяви та документів, визначених цим законом; 3) здійснення Кваліфікаційною комісією перевірки відповідності осіб вимогам, установленим до кандидата на посаду прокурора; 4) складання особами, які відповідають установленим вимогам до кандидата на посаду прокурора, кваліфікаційного іспиту; 5) оприлюднення Кваліфікаційною комісією на своєму офіційному веб-сайті списку кандидатів, які успішно склали кваліфікаційний іспит; 6) спеціальна перевірка кандидатів, які успішно склали кваліфікаційний іспит; 7) визначення рейтингу кандидатів на посаду прокурора серед осіб, які успішно склали кваліфікаційний іспит та щодо яких проведено спеціальну перевірку, а також зарахування їх до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів; 8) проходження кандидатом на посаду прокурора спеціальної підготовки в Національній академії прокуратури України; 9) оголошення Кваліфікаційною комісією у разі відкриття вакантних посад прокурорів конкурсу на зайняття таких посад серед кандидатів, які перебувають у резерві та пройшли спеціальну підготовку; 10) проведення конкурсу на зайняття вакантних посад прокурорів на основі рейтингу кандидатів; 11) направлення Кваліфікаційною комісією подання керівнику місцевої прокуратури щодо призначення кандидата на посаду прокурора; 12) призначення особи на посаду прокурора; 13) складення особою присяги прокурора [1].

Кожен з етапів добору кандидатів на посади місцевих прокурорів та їх призначення заслуговує на окрему увагу, зокрема сам кваліфікаційний іспит, який проводиться з метою перевірки рівня теоретичних знань у галузі права, європейських стандартів у галузі захисту прав людини, володіння державною мовою, аналітичних здібностей кандидатів та практичних навичок і складається з анонімного тестування та практичного завдання. Кваліфікаційний іспит проводиться у спеціально відведеному для цього приміщенні, а його перебіг фіксується за допомогою технічних засобів відео- та звукозапису. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів визначає рейтинг кандидатів відповідно до кількості балів, набраних кандидатами за результатами складання кваліфікаційного іспиту. Інформація про результати кваліфікаційного іспиту та місце кандидата на посаду прокурора в рейтингу є загальнодоступною і розміщується на офіційному веб-сайті Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів організовує спеціальну перевірку кандидатів на посаду прокурора, які успішно склали кваліфікаційний іспит в порядку, передбаченому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції». Тільки за умови успішного проходження спеціальної перевірки Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів зараховує до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів відповідного кандидата.

Список використаних джерел

1. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2 3. Ст. 54. (із змінами та доповненнями)

ГРІЧУП Г. С.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри організації судових та правоохоронних органів

ПРИСЯГА СУДДІ: ЇЇ ПРАВОВЕ ТА ЕТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ

Інститут присяги для вітчизняного законодавства є не новим, оскільки відомий ще з давніх часів. Широко поширений він і в даний час та закріплений досить широким колом нормативно-правових актів. Тим не менш, в правовій літературі пропонуються різні підходи до юридичного визначення присяги. Так, деякі автори вважають, що присяга — це офіційна урочиста обіцянка дотримуватися певних зобов'язань, зокрема, на підтвердження правдивості свідчень, вірності тій чи іншій справі, діяти відповідно конституції і т. д. Інші переконані, що присяга — це клятва на вірність конституції і служінню народу, яку в обов'язковому порядку дає посадова особа, яка вступає на високу державну посаду.

Можна також стверджувати, що публічне прийняття присяги суддею носить не тільки правове, а й велике моральне значення, оскільки закладає у свідомості нового судді установку дотримуватися проголошених орієнтирів у своїй повсякденній практичній діяльності.

Вважаю за необхідне зазначити, що присяга судді відповідно до європейських стандартів має бути коротка і лаконічна. Відповідальність за порушення присяги судді, слід передбачити лише за ідеального поєднання зі злочином. Звільнення з посади за порушення присяги, як за діяння невеликої тяжкості в законі, має бути попередження судді, як це практикується у розвинутих країнах світу. За діяння середньої тяжкості слід оголошувати догану, а за тяжкі діяння та неодноразові проступки середньої тяжкості — звільняти з посади.

На основі проведеного дослідження можна сформулювати ряд висновків і пропозицій.

1. У Закон України «Про судоустрій та статус суддів» необхідно включити обов'язкові вимоги до претендентів на посаду судді: бездоганна репутація та високе морально-етичне становище в суспільстві, що має перевірятися на рівні інших кандидатських вимог. Особа з негативною репутацією в суспільстві не має права бути суддею. Крім того, реалізація